

ÎNCĂ O DATĂ!

Haideți să ne plecăm capetele și inimile înaintea lui Dumnezeu, acum, înainte de încheierea acestei mari convenții, a acestei bucurii pe care o avem în jurul Cuvântului Domnului. Inimile noastre însetează după ceva de la Domnul, nu-i așa? Dacă este așa, ridicați mâna și spuneți: „Doamne, aceasta este cererea mea. Tu o cunoști.”

Tată ceresc, privește jos spre mâinile noastre ridicate, care arată că ne predăm Ție. Tu știi de ce avem nevoie, Tată, și Te rugăm să ne dai ceea ce avem nevoie. Uneori, dorințele noastre sunt mai mult decât ceea ce avem nevoie, dar Te rugăm să ne dai ceea ce avem nevoie, Tată, pentru că o cerem cu credință, în Numele lui Isus Hristos, și Tu ai promis că o vei face. Amin.

Vă puteți așeza.

Le mulțumesc fratelui și sorei Moore, fratelui Brown și familiei lui, fratelui Lyle, fratelui Boutliere și tuturor acestor oameni cumsecade din această biserică, administratorilor, diaconilor, pentru marea oportunitate de a fi aici.

Marii fondatori care au venit aici cu mulți ani în urmă, cu ziare în pantofi, nu au precupețit nici un efort ca să ridice acest loc de închinare. Cred că Shreveport este dator unor oameni ca fratele Moore și celorlalți, care au depus un efort neobosit și necondiționat ca să ridice acest loc în care Lumina și Viața lui Dumnezeu să poată ajunge la oamenii care vor să vină să se bucure de serviciul divin. Fie ca aceasta să dureze până la venirea Domnului Isus, când El va încheia.

M-am bucurat de adunările care au răspuns cu bucurie la slujbă și la Mesaj, și pentru că lucrările mari pe care Dumnezeu le-a făcut pentru noi sunt nelimitate.

Noi nu vom ști ce înseamnă aceasta cu adevărat, până nu vom trece de partea cealaltă, fiindcă Sămânța a fost semănată și va ieși la suprafață în zilele care stau înaintea noastră. Mulți au fost vindecați, dar probabil în clipa aceasta nu știu încă nimic, însă după un timp vor constata că acel lucru a plecat. Noi am înțeles că nu contează ce vedeți că se întâmplă acum, fiindcă nu știți ce va urma ca rezultat al acestui lucru. Eu am încrederea că nu va mai fi nici un om suferind în această adunare, dar trebuie să aibă suficientă credință ca să știe că lucrarea este deja terminată și că ei vor fi bine.

Cred că toți cei care au ridicat mâinile spre Hristos, pentru botezul cu Duhul Sfânt și lucrările harului pe care vor să le facă Dumnezeu cu ei, vor fi umpluți cu Duhul Sfânt. Să nu uitați de Mesajul „Semnul,” fiindcă voi trebuie să arătați acel Semn.

Acum va trebui să plecăm mai departe și să mergem în Arizona, Yuma și Phoenix, după care ne vom întoarce pe aici, prin Sud. Încă nu știu itinerarul, doar câteva localități, dar cred că prin februarie vom ajunge în Louisiana și Dallas, iar de acolo, în Georgia și Florida, pentru ca în iunie să plecăm în Europa. Ne vom întoarce prin iulie, iar după mijlocul lui august vom merge în Africa de Sud, nu, în America de Sud. Dacă va fi cu voia Domnului, începând cu 02 septembrie, vom merge la Durban, Africa de Sud, unde am văzut cum într-o singură zi, s-au întors la Domnul treizeci de mii de oameni. Fratele Julius Stadesklev, care este aici, a fost prezent la acea adunare.

Cred că v-a fost prezentat fratele Julius, cel care a scris cartea: „Un proroc vizitează Africa de Sud.”

Îmi amintesc că nu demult, sora Stadesklev mi-a mișcat inima cu o mamă care și-a pierdut copilășul. Ea m-a chemat să merg cu avionul în Germania, pentru că voia să mă rog pentru el, dar Domnul a găsit cu cale să-l ia. Micuța, o fetiță durdulie, a murit subit, iar medicul a fost de acord s-o păstreze până când ajung acolo.

Sorei Stadesklev îi murise mama și era și ea dărâmată, iar copilășul acela a scos

tot ce era mai bun din ea.

Ea mi-a mărturisit la telefon că crede că Domnul Isus m-a trimis pentru lucrarea din timpul din urmă, o mărturie sinceră și adusă din toată inima, fiindcă L-a văzut pe Domnul Dumnezeu făcând învieri din morți.

Ce lucrare glorioasă ar fi fost pentru Dumnezeu dacă ar fi făcut acest lucru în Germania, dar noi nu trebuie să mergem niciodată într-un loc, decât dacă știm de ce o facem. Astfel, am început să mă rog, iar sora a așteptat la telefon o bună bucată din noapte. S-a făcut ziuă, dar tot nu am avut nimic, iar soția mea, Meda, mi-a spus: „Sora Stadesklev a sunat deja de două ori. Ai vreun Cuvânt din partea Domnului?”

„Încă nu am nimic,” am răspuns eu.

M-am dus și m-am rugat din nou, iar în timp ce mă întorceam, Domnul Isus mi-a dat o vedenie și am auzit un Glas care spunea: „Nu muștra acel lucru pentru că este mâna Domnului!” Astfel, am știut că dintr-un oarecare motiv, Dumnezeu trebuia să ia copilașul ei în slavă și desigur, ar fi fost împotriva voii Domnului să merg acolo și să fac ceva contrar.

M-am gândit că aceasta va fi o mare dezamăgire, dar eu nu pot face decât ce-mi spune El să fac.

Nu cu mult timp în urmă, am primit o scrisoare de la un predicator care mi-a spus niște afirmații ale altor predicatori. Cred că era luteran, nu știu, dar spunea: „Este un lucru pe care îl apreciez la tine, frate Branham. Când se ridică aceste emoții și agitații, tu stai întotdeauna în așteptare până când primești hotărârea definitivă a lui Dumnezeu și atunci știi ce ai de făcut.”

Singurul mod prin care poți face aceste lucruri este să asculți mai întâi ce spune Domnul. Dacă El mi-ar spune să merg în cimitir să-l înviez pe președintele Kennedy, aș invita tot orașul să vină și să vadă, fiindcă îl am pe „Așa vorbește Domnul.” Înțelegeți? Dar cum aș putea spune „Așa vorbește Domnul,” dacă El nu a spus aceasta? Înțelegeți? Înțelegeți?

De multe ori oamenii se emoționează și își închipuie tot felul de lucruri, dar acesta nu este întotdeauna adevărul. Așteaptă până îți spune El și atunci știi ce trebuie să faci. Atunci nu te mai întrebi ce poți face, pentru că El ți-a spus deja, îl ai pe „Așa vorbește Domnul.” Și după ce ți-a vorbit El și ți-a spus, poți merge să spui ce a zis El. Până atunci nu poți face nimic, și nu poți fi sigur până nu îți spune Dumnezeu. Atunci ești sigur.

Mulți din voi ați ascultat înregistrarea: „Domnilor, acesta este timpul?” Acolo am putut vorbi despre multe lucruri și să spun: „Este așa vorbește Domnul!” M-am întâlnit cu cei șapte îngeri și știu că se va întâmpla ceva, pentru că mi-a spus El.” Și așa a fost după trei luni. Vedeți? Toate lucrurile pe care le-a vorbit El trebuie să se întâmple.

Acesta este motivul pentru care știu că Cuvântul Lui este desăvârșit, indiferent ce cred oamenii despre aceasta. Este Cuvântul lui Dumnezeu. (Fratele Branham pune palma pe Biblie). Așa este. Este „Așa vorbește Domnul,” de aceea știm că este Adevărul.

Isus vine. Când? Nu știu. În ce formă? Am o idee, dar nu știu. Este scris aici. El a spus: „*Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.*” (Ioan 12.32). El va veni din nou, știu că va veni. Este pozitiv. Pentru mine nu contează când o va face. Am Viața veșnică și știu că nu voi mai fi bătrân. Când va veni El, voi fi acolo. Asta-i tot. De aceea pentru mine nu contează când, cum sau în ce fel o va face. Eu sunt acolo uite așa.

El mi-a promis că voi fi acolo și mi-a dat deja Viața veșnică fiindcă a spus:

„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Aceasta este suficient pentru mine; este Absolutul meu. El a promis și nu este chip ca ceea ce a spus El să cadă. Nu se poate, așa cum nu se poate ca Dumnezeu să dea greș. Este imposibil ca Dumnezeu să dea greș. Nu sunteți bucuroși pentru aceasta? („Amin”). Oh, Doamne!

La început am avut două sau trei servicii pe zi și am început să mă simt obosit, dar după ce m-am obișnuit, nu m-a mai deranjat fiindcă m-am gândit: „Ce importanță are?”

Aș vrea să vă întreb ceva pentru că suntem numai de-ai casei. Ce importanță are dacă în seara aceasta ai optzeci sau cincizeci de ani? Tu ești aici cu scopul de a-L sluji pe Dumnezeu. Așadar, ce importanță are epoca pentru tine? Tu doar slujește-L pe Dumnezeu.

Dacă aș fi acolo sus și ar veni Dumnezeu la mine și mi-ar spune: „Vreau să te duci pe pământ! Îți dau o sută de ani, dar alege tu perioada de timp. Ce perioadă vrei: primii douăzeci și cinci de ani, următorii douăzeci și cinci de ani, penultimii sau ultimii douăzeci și cinci de ani?”

Tu ce ai spune? Păi am să-mi dedic viața să fiu un fotbalist bun, un atlet bun, sau ceva. Deci aleg primii douăzeci și cinci de ani.

Dacă aș vrea să fiu un bun tâmplar sau ceva asemănător, ei bine, aș alege următorii douăzeci și cinci de ani. Dar dacă aș vrea să-l slujesc pe Dumnezeu, aș alege ultimii douăzeci și cinci de ani, adică de la șaptezeci și cinci de ani la o sută de ani, fiindcă am adunat multă cunoștință. Vedeți? Ce importanță are cât sunt de bătrân, cât timp stau pe două picioare? Eu sunt aici să-L slujesc pe Domnul și asta-

i tot. Amin. Este suficient pentru mine. El a promis.

Acum aş vrea să vă mulţumesc pentru bunătatea voastră. Dacă va fi cu voia Domnului, sper să ne mai întâlnim cândva pe acest pământ, iar dacă nu, ne vom întâlni pe partea cealaltă. Domnul să vă binecuvânteze.

Aş vrea să mă rog şi pentru aceste batiste, pentru că nu ştim ce se va întâmpla după ce intrăm în Mesaj. În aceste câteva seri, cred că în cinci sau şase seri, am încercat să-i chemăm pe oameni să fie vindecaţi. Aseară i-am adus pe toţi cei care au vrut să fie în rândul de rugăciune şi ne-am rugat pentru ei. Nădăjduiesc că nu am dat greş, pe undeva, încercând să fac tot ce am ştiut ca să fim într-o stare duhovnicească şi fizică mai bună decât cu cinci seri în urmă. Dacă am greşit, Dumnezeu să mă ierte, şi la fel voi.

Acum voi încerca să fiu mai scurt, pentru că am predicat mult. I-am spus şi adunării mele că începând cu anul viitor voi face şi acolo aceasta. În ultimii treizeci şi cinci de ani de când sunt în slujbă, am încercat să reduc aceste două ore la treizeci de minute, dar sunt atât de încet încât nu pot să spun în treizeci de minute tot ce vreau. Voi ştiţi că eu sunt sudist. Nu pot nici să gândesc prea repede, aşa că trebuie să-L aştept pe El să-mi dea cuvinte. Deci, trebuie să aveţi răbdare cu mine cât timp aştept după El.

Acum să citim ceva din Scriptură, pentru că aceasta nu va trece. Dar înainte de a ne apropia de această parte sfântă a serviciului, când aducem Pâinea Vieţii, să ne rugăm din nou.

Doamne Isus, Îţi suntem recunoscători şi ne întoarcem spre Tine să-Ţi mulţumim pentru aceste seri măreţe de serviciu, de părtăşie în jurul Cuvântului Tău şi cu poporul Tău. Îţi suntem recunoscători, Doamne.

Duhurile noastre au fost ridicate în sus şi Îţi suntem recunoscători pentru că putem

sta în locurile cerești împreună cu Tine. Tată, în această ultimă seară de sărbătoare de dragoste, Te rugăm să vii încă o dată în mijlocul nostru și să strigi: „*Cine este însetat să vină la Mine.*” Dă-ne aceasta, Doamne. Noi știm că o vei face, pentru că este felul Tău de a face lucrurile și Tu nu Te schimbi niciodată.

Te rog să frângi Pâinea vieții pentru noi, și ajută-ne să primim Cuvântul în inimile noastre, astfel încât să deschidă un izvor de binecuvântări peste noi toți. Binecuvântează citirea Cuvântului și ajută-mă în timp ce voi frânge Pâinea vieții pentru adunare, în orice nevoie au, fiindcă o cer în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Haideți să deschidem la **cartea Judecătorilor** lui Israel, **capitolul 16**, de unde vom citi **versetele 27 și 28**:

„Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, care priveau la Samson cum juca.

Atunci Samson a strigat către Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeule! Adu-Ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”

Ce tablou demn de milă! Din textul acesta voi lua subiectul: „Încă o dată, Doamne! Numai încă o dată!”

Trebuie să fi fost o zi fierbinte, iar filistenii aveau o sărbătoare. De fiecare dată când mă gândesc la natura religioasă a acelei sărbători, mă simt rău. O sărbătoare este bună, dar depinde de natura ei. Astfel, aceasta este o sărbătoare la care nu mi place să mă gândesc, fiindcă filistenii sărbătoreau biruința asupra slujitorului lui Dumnezeu.

Slujitorul neascultător al lui Dumnezeu a adus rușine asupra Numelui Domnului și a fost biruit, așa că filistenii sărbătoreau marea biruință a zeului pește care l-a biruit pe slujitorul lui Dumnezeu.

Poate acesta nu este un text de încheiere a convenției, dar am avut aici cinci sau șase sute de texte, iar ochii mi-au căzut pe textul acesta și m-am gândit: „În seara aceasta voi vorbi de aici.” Poate Duhul Sfânt vrea să învățăm ceva de aici.

Era o zi frumoasă și jertfele ardeau în jurul acestui mare zeu pește, în timp ce trei mii de filistenii priveau la perechea care tocmai intra în arenă. Clădirea arăta ca o ciupercă, era întoarsă așa (fratele Branham arată) și era sprijinită de doi stâlpi mari care o țineau în așa fel ca oamenii să poată privi în jos la ceea ce se desfășura în arenă. La această adunare participau cele mai de seamă căpetenii și războinici însoțiți de doamne împodobite cu bijuterii.

Deodată toți s-au oprit și s-au aplecat în față ca să poată vedea evenimentul care urma să aibă loc. Noi numim aceasta introducere sau preludiu la eveniment. Ei aveau o mulțime de jocuri distractive unde sacrificau și ucideau, dar această adunare de celebrități participau la un eveniment foarte important.

Oamenii s-au ridicat în picioare fiindcă au intrat cei privilegiați și s-au dus acolo sus, în locul pe care îl vom numi ciupercă. Probabil cei săraci stăteau jos, dar celebritățile stăteau sus, unde aveau o privire de ansamblu și puteau vedea tot evenimentul. Trei mii! În aer se simțea mirosul de băutură, iar bețivii erau peste tot. Toți s-au ridicat pentru că era pe cale să înceapă principalul eveniment și voiau să nu piardă nimic.

Ce au văzut? Un băiat care conducea un orb în mijlocul arenei pentru celebrarea zeului pește, Dagon. Băiatul a dus acea masă de carne, pe orb, până la un stâlp și l-a așezat acolo.

Și acest bărbat, Samson, care era un slujitor remarcabil al lui Dumnezeu, stătea acolo umilit, orb, slăbit și în rușine. Era tabloul unei generații prăbușite și demoralizate, al unei națiuni care nu mai este cu Dumnezeu. Samson reprezintă aici tabloul bisericii care nu mai are Cuvântul lui Dumnezeu și stătea acolo umilit și zdrobit, într-o stare jalnică. Cred că vi-l puteți imagina pe acel om mare odată și ce a putut să facă, iar acum stătea acolo umilit și neputincios, un simbol pe care vreau să vi-l arăt în seara aceasta.

Acest simbol reprezintă chiar ceasul în care trăim, starea bisericii de acum: înfrântă, afară din Cuvântul Domnului și din locul ei. Și se ridică o întrebare: Scrisul este pe perete, cine îl poate citi? Ei nu știu nimic despre aceasta.

Haideți să cercetăm puțin gândurile acestor filistenii. Odată, numele lui Samson, simpla lui rostire, făcea întreaga națiune să tremure, fiindcă Dumnezeu era cu el. Toate popoarele tremurau la auzul acestui nume.

Așa era și Numele lui Isus Hristos, dar acum este folosit în înjurături și în glume. Oamenii nu mai au nici un respect față de El, deși acest Nume este mai presus de orice nume care este în cer sau pe pământ, și toată familia din cer și de pe pământ este numită după El. Cu toate acestea, omul îi folosește Numele în cuvinte jignitoare, membrii bisericii fac glume pe seama Lui și mulți lideri religioși îl hulesc prin crezurile lor.

Din pricina aceasta suntem umiliți în fața comunismului, romanismului, protestantismului și a celorlalte lucruri care se ridică astăzi pe pământ. Noi ar trebui să știm răspunsul lui Dumnezeu pentru acest timp, fiindcă Îl are în Cartea Sa, dar problema este că ne-am îndreptat spre altceva și am uitat de El.

Toți acei mari luptători filistenii stăteau acolo, iar cineva a anunțat: „Urmează Samson!” Mulți din luptătorii însoțiți de femeile lor aranjate și pline de bijuterii, sau uitat peste balustradă și și-au amintit că l-au văzut pe Samson altfel, atunci când Duhul Domnului era peste el și când cu o falcă de măgar a ucis o mie de

filistenii, în timp ce ceilalți s-au ascuns după o stâncă.

Oricine știe că dacă ai lovi acel os cu o piatră, s-ar împrăști în bucăți. Acele coifuri de aramă erau groase de un inch și jumătate (3,8 cm), iar acest bărbat nu era soldat și nu era instruit pentru lupta cu sulița. Filistenii aveau coifuri și erau înarmați cu scuturi care să-i ferească de sulițe, în timp ce Samson nu avea nimic în mână. El a găsit o falcă veche și uscată de măgar și a început să lovească cu ea în stânga și în dreapta, până a pus jos o mie de filistenii. De ce? Biblia spune că Duhul Domnului era peste el. Dar acum era altfel pentru că își dăduse secretul în vileag.

Poate acolo erau unii care își aminteau de noaptea când Dalila l-a atras în cetatea Gaza, și ei au închis porțile acelea mari care cântăreau probabil o tonă și aveau bare de fier care intrau în stâncă. Apoi a strigat: „Samson, filistenii sunt asupra ta!” Dar mulți soldați au rămas fără grai când au văzut cum a smuls acele porți uriașe și a ieșit cu ele afară.

Toți s-au împrăștiat ca gândacii când se aprinde lumina, pentru că Duhul Domnului de peste el, a apucat și a smuls o poartă afară, apoi a smuls-o și pe cealaltă, le-a pus pe umeri, le-a dus pe vârful muntelui și le-a lăsat acolo. Ei își puteau aminti ce luptător fusese el, fiindcă îl văzuseră în mari biruințe, „Dar uitați-vă la el acum!”

Acesta este un tablou al bisericii. Pot să vă citesc din Biblie despre cum a fost umplută biserica cu Duhul Sfânt pentru prima dată și cum a fost însoțită de semne și minuni. Ne putem aminti că în urmă cu patruzeci sau cincizeci de ani în urmă, biserica a fost umplută cu aceeași putere a Duhului Sfânt, dar astăzi este dezbrăcată de ea. Ceva a dezbrăcat-o; același lucru care l-a dezbrăcat și pe Samson: ascultarea de o femeie care l-a tras înăuntru. Biserica pentecostală pășește pe aceleași urme. Chiar ceea ce a înfruntat: denominațiunea, a făcut-o să se organizeze, iar când a făcut aceasta și-a pierdut puterea. Așa este. Când a făcut aceasta, a fost părăsită de puterea Domnului.

Ar trebui să știm că întotdeauna, de-a lungul istoriei, când biserica s-a organizat, a

fost părăsită de Dumnezeu. Când a făcut aceasta, a căzut și nu s-a mai ridicat. Penticostalii au ieșit dintr-o denominațiune, dar după aceea au acceptat conducerea omenească în locul conducerii Duhului Sfânt.

Exact aceasta a făcut și Samson. Gândiți-vă ce era în mintea acelu om în timp ce stătea acolo. Poate s-a gândit la toate marile biruințe pe care i le-a dat Dumnezeu, la toate lucrurile mari pe care le făcuse Dumnezeu cu el și pentru el, și cum era plin de pacea și bucuria Lui când era cu Dumnezeu.

Dar după aceea, Samson a greșit față de Dumnezeu și chiar poporul pe care fusese ridicat să-l distrugă, l-a robit. Chiar lucrul pentru care i-a ridicat Dumnezeu pe penticostali ca să-l respingă, i-a robit, i-a dezbrăcat de părtășie, de putere, a adus certurile și dezbinările și i-a făcut să devină niște membri căldicei. Acum au biserici frumoase, dar erau mai bine atunci când cântau la colțul străzii cu o tobă sau o chitară veche. Mai bine să am aceasta, decât bisericile lor care costă milioane de dolari.

Și acum, iată-l stând acolo, căzut; iată-l prizonierul poporului pentru care fusese ridicat de Dumnezeu ca să-l distrugă.

Ei l-au pus să facă trucuri ca să-i distreze. Aceasta încearcă să facă și astăzi: puțină distracție ca să se simtă bine; și pentru că au lăsat o femeie să-i amăgească, pe Izabela mama curvelor, reprezentată în Apocalipsa 17, care i-a atras drept în vărsătura din care au ieșit căci Biblia spune: *„Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: câinele s-a întors la ce vărsase” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.”* (2Petru 2.22). Câtă vreme este un porc, are natura unui porc și merge drept în mocirlă. De aceea, ca să nu mai ajungă în mocirlă, trebuie să-și schimbe natura. Aceasta este singura posibilitatea de a vedea o diferență în biserica de astăzi: să-și schimbe natura. În loc de un sistem de conducere ecleziastic, ea trebuie să accepte conducerea Duhului Sfânt prin Cuvânt, ca s-o ducă înapoi la frica de Dumnezeu. Așa este.

Dacă câinele a vărsat prima dată pentru că i s-a făcut rău de la stomac, nu i se va face rău și a doua oară? Și dacă Dumnezeu ne-a scos afară dintr-o asemenea murdărie, nu ne va face rău dacă ne întoarcem din nou acolo? Niciodată nu ar fi trebuit să facem așa ceva!

Sistemul Izabelei, orb duhovnicește față de Cuvântul lui Dumnezeu, îi duce drept în Consiliul Bisericilor, iar pe noi ne va sili să renunțăm la marile învățături Evanghelice și să fim o organizație, pentru că toate bisericile care nu vor fi în acest Consiliu al Bisericilor, și desigur și biserica noastră, vor fi folosite ca depozite sau la ce vor vrea ei. Atunci, dacă vreun om este prins că se roagă pentru cineva, fără să fie afiliat la acest Consiliu al Bisericilor, poate fi împușcat fiindcă a ofensat autoritățile. Așa este.

Am la mine ziarul din Washington în care scrie că veți fi siliți să intrați acolo. De aceea sunt împotriva sistemului organizat. Asta este. Ar trebuit să nu spun că acesta este semnul fiarei, dar este destul de târziu ca să știți că acesta este adevărul. Vedeți? Exact aceasta este.

Și ce s-a întâmplat? A dezbrăcat biserica de puterea ei și i-a lăsat doar numele, așa cum scrie în Apocalipsa 3, în epoca Laodicea, unde Hristos este respins și scos afară. Exact. De ce? Pentru că a făcut exact ca mama ei, întorcându-se în organizație.

Penticostalii au ieșit din ea, dar cum s-au ridicat copiii, au înființat seminarii și alte lucruri, în loc să rămână în odaia de sus. Ce a urmat? Acum, în multe din marile biserici, dacă cineva vrea să meargă în misiune, trebuie să primească aprobarea psihiatrului. Dar biserica primară nu trebuia să fie testată de psihiatru, ci trebuia să treacă prin testul Sângelui lui Hristos. Aceasta face diferența.

Observați! Samson și-a spus secretul Dalilei. Ea l-a îmbrățișat, i-a spus ce frumos era, cât de mult îl iubea și alte lucruri, până a aflat care era secretul lui, după care l-a trădat.

Exact aceasta a făcut și Izabela, mama cea bătrână, cu biserica protestantă: s-a strecurat în ea, iar acum fac compromis cu niște învățături mici, ca să poată avea la sfârșit, unitate.

Prima dată când biserica și-a pierdut șuvițele a fost la Niceea. Secretul ei este Cuvântul. *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”* (Ioan 15.7). Vedeți, acolo și-a pierdut secretul și uitați-vă cum sunt: biruiți ca Samson.

David duPlessis spunea: „Dumnezeu nu are nepoți pentecostali!” dar voi spuneți: „Mama a fost pentecostală. Ea a avut o experiență și a făcut asta, iar tata a făcut asta.” Aceasta nu are nimic a face cu tine, pentru că și tu trebuie să ai același lucru.

Acum avem seminarii unde ne clocim predicatori ca să devină tot mai mari și avem studenți în psihologie. Este în ordine dacă vrei să înveți psihologie, dar mie nu-mi pasă de ea. Tot ce vreau să știu eu este Isus Hristos.

Acum am văzut ce avem, pentru că trebuie să se împlinească prorocia din 2Timotei 3.2-5:

„Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.”

Ce ne-a făcut organizația? A transformat femeile pentecostale în niște vedete de Hollywood. Exact așa este. Înainte nu era bine să mergi la film, dar acum diavolul l-a adus drept în casă. Vedeți? Așa este. Înainte era greșit ca surorile noastre să-și taie părul și să poarte rochii scurte, dar acum nu mai este, nu în viziunea organizației lor. Însă conform Cuvântului lui Dumnezeu este încă greșit. Problema este că ei și-au pierdut șuvițele. Astfel, zic: „Păi biserica mea crede că...” Nu are importanță ce crede biserica ta, ci doar ce spune Dumnezeu! De aceea stă astăzi fără răspuns.

Așa a stat și Samson. Era același lucru. El a trebuit să stea acolo și să se gândească la greșelile lui, fiindcă a ajuns o piatră de poticnire. În ce stare a ajuns acel om mare, deși avea încă acei mușchi, acei biceps; deși avea acei pumni mari și era la fel de puternic ca până atunci! Sincer, biserica pentecostală este cu mult mai mare decât a fost, dar unde este Dumnezeu? Asta este. Da.

Și în timp ce stătea acolo, s-a gândit din ce cauză a ajuns în starea aceea. Primul lucru i-au fost scoși ochii duhovnicești, apoi a lăsat-o pe Dalila să-l cucerească. Aici a căzut și biserica de astăzi: a schimbat însemnătatea duhovnicească a Cuvântului lui Dumnezeu pentru niște crezuri. Acesta este ochiul diavolului. Mai întâi te orbește spunând: „Aceea este o grămadă de holly-rollers. Este o mișcare de la diavolul, telepatie sau ceva de felul acesta.” Dacă reușește să te convingă, ești în întuneric.

Observați care a fost prima cerință din rugăciunea lui Samson: *„Doamne Dumnezeule... cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!”* (Judecători 16.28). El știa că de acolo a început necazul lui. Șuvițele i-au crescut din nou, dar era orb și trebuia să bâjbâie pentru tot restul vieții.

Putem avea o mașinărie mare, cum nu am mai avut, cu mulți membri, dar la ce ne folosește dacă suntem orbi față de ceea ce stă chiar în fața noastră și nu putem

vedea? Aceasta se întâmplă chiar aici, când Duhul Sfânt Se descoperă zi de zi oamenilor, iar ei nu văd nimic pentru că sunt orbi spirituali.

Ei s-au uitat cum făcea Isus minuni, dar deși le-a spus că era Mesia, nu au putut să vadă aceasta. Și El a zis: „*Au ochi dar nu văd.*” De ce? Erau orbi.

Și Samson era orb, dar a recunoscut că biserica mai avea o posibilitate de întoarcere. Oh, dacă ar ști biserica de azi că mai este o posibilitate! Dar se pare că oamenii nu au prins încă viziunea și nu o prind. Poate strigați mai mult, bateți din palme mai mult și dansați mai mult, dar nu aceasta este. Ceea ce se cere este întoarcerea la Cuvânt. Deci este o posibilitate de întoarcere: să prindeți Cuvântul din nou. Problema este că ați trecut mai departe și stați legați. Sigur, bat din palme, da, domnule, dar acestea sunt numai pânze, fără ancoră.

Am văzut și păgâni bătând din palme, dansând, vorbind în limbi și făcând toate aceste lucruri. Erau păgâni din Africa. Desigur. Am văzut cum au pus jos un creion, iar vraciul s-a apropiat de el și l-a făcut să se ridice, să meargă singur în sus și jos și să scrie într-o limbă necunoscută, iar unul din ei a tălmăcit. Sigur că da. Nu vă bazați pe lucrul acesta, pentru că mulți vorbesc în limbi, dar neagă principiile lui Isus Hristos.

Odată, am luat Biblia și am pus-o în fața unui om care vorbea în limbi și i-am zis: „Frate, acesta este Adevărul.” Dar el a spus: „Nici nu vreau s-o văd. Glorie lui Dumnezeu! Eu știu ce a spus Isus. De restul nu-mi pasă! Aleluia!” Păi un om care întoarce spatele la Adevăr și stă sub un astfel de scut, ca să nu vadă adevărul, este un fățarnic! Și face aceasta numai ca să nu-și piardă carnetul de membru. Aceasta este o stare mai rea decât cea în care era Samson, pentru că nu au prins viziunea și sunt legați.

Desigur, noi avem reuniuni mari și alte lucruri pline de ghirlande și de reclame: „Omul cu mesajul orei, Cutare și Cutare.” Avem tot felul de lucruri din acestea, dar unde este Dumnezeu? După aceasta ar trebui să privim: unde este Dumnezeu?

Avem oameni cu multă educație, care folosesc cuvinte sofisticate pe care jumătate dintre oameni nu le înțeleg, și totuși ei au diplome peste diplome. Folosesc Lexicul atât de dibaci, leagă cuvintele bine, stau perfect drepti și spun: „Amin!” după care se întorc militărește și pleacă de pe platformă. Dar unde este Dumnezeu?

Samson a stat odată acolo și a cunoscut puterea lui Dumnezeu, dar acum era ras de acele privilegii. El era la fel de mare, dar Dumnezeu nu mai era acolo. Avem o mulțime din aceștia și astăzi. Este destul de rău că-i avem, dar sunt. Problema este că aceasta nu Îl aduce înapoi pe Duhul Sfânt. Oamenii nu vor să plătească prețul să se întoarcă înapoi la El. Eu cred că Dumnezeu rămâne Același ca întotdeauna, dar oamenii sunt atât de cuprinși de lume, încât au devenit niște nenorociți. Nu au destul curaj să se predea lui Dumnezeu cu întreaga lor inimă, ci mai bine spun: „Eu merg la biserică și îmi place să cânt și să bat din palme. Da, aceasta îmi place.”

Dar când ajung să pună în practică ceea ce spun că cred și să mărturisească ceea ce este rău, nu vor s-o facă. Vedeți, El nu este acolo, nu Îl au. Ei bine, aceasta este adevărata osândire a răului. De aceasta avem nevoie. Noi am lăsat de multă vreme în urmă rugăciunea, mărturisirea și osândirea răului, și le-am schimbat cu emoții, tremurat și sărit în sus și-n jos.

Din cauza aceasta nu țin strâns, pentru că nu este nimic care să-i țină, până nu se întorc la bazele Cuvântului lui Dumnezeu, la părerea de rău, gata de pocăință, gata să îndrepte lucrurile, să facă ce este corect și să trăiască corect. Atunci nu vă mai pasă ce spun oamenii, fiindcă trăiți pentru El, pentru Isus Hristos și pentru ce a spus El. Când ai o asemenea biserică este o posibilitate de întoarcere, dar ei nu vor să facă aceasta.

Samson s-a rugat foarte bine: „*Să mor împreună cu filistenii!*” Oh, Doamne! Vedeți care era prețul? I-a răspuns Dumnezeu la rugăciune? „*Să mor împreună cu filistenii!*” Oh!

Cred că Patrick Henry a spus: „Dați-mi libertatea sau moartea!” Așa este.

Libertatea sau moartea! Înapoi la Dumnezeu sau moartea! Ce vom face? Pe cine păcălim? Încercăm să ne jucăm de-a creștinismul? Dacă Duhul Sfânt este încă Duhul Sfânt care S-a revărsat la cincizecime, face aceleași lucrări. Va lucra la fel: aceeași putere, același Duh. Noi nu avem nevoie de un Consiliu al Bisericilor, ci avem nevoie ca Biblia să intre din nou în acțiune. Exact.

Samson s-a rugat corect: „Doamne, lasă-mă să mor împreună cu vrăjmașul!” Să moară împreună cu vrăjmașul care l-a adus în acea stare. Pentru aceasta ar trebui să se roage oamenii în seara aceasta! Dar ei s-au îndepărtat de Biblie și s-au alipit de un crez. Atunci mori împreună cu lucrul acela, ieși afară din el! Mori față de el! Samson a vrut să plătească prețul ca să primească din nou puterea lui Dumnezeu. Acesta este prețul, dar se pare că oamenii de astăzi nu doresc aceasta.

O, noi avem treziri, avem tot mai mulți membri și lucruri ca acestea, dar uitați-vă la morala lor! Decade constant. Uitați-vă cum se depărtează tot mai mult și mai mult de Dumnezeu! Cum se depărtează de Cuvânt.

Și acum, când vor intra în Consiliul Bisericilor, acceptă cel mai mare ucigaș pe care l-a avut biserica vreodată, fiindcă au trecut peste Cuvântul pe care l-a dat Dumnezeu pentru ei. Astfel, acum nu mai poți învăța Biblia, ci trebuie să înveți crezul lor. Așa este.

Dar Samson a știut un singur lucru, și mă întreb dacă biserica realizează aceasta. El a știut că cu starea lui decăzută nu putea întâlni provocarea aceluia ceas. Nici biserica nu poate întâlni provocarea acestui ceas cu starea ei decăzută. Și va fi mai rău, fiindcă Biblia spune: *„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.”* (2Timotei 3.8). Ei pot să imite aproape tot.

Moise a coborât în Egipt cu poruncile lui Dumnezeu și cu un toiag în mână, fiindcă El i-a zis: „Fă acest semn înaintea lor. Dacă nu vor asculta de semnul acesta, fă și semnul acesta, fiindcă Eu voi fi cu tine și Mă voi ocupa de restul.” Astfel, Moise s-a

dus și a făcut primul semn, dar imediat ce l-a făcut, imitatorii erau peste tot, făcând același lucru. Dar Moise nu s-a certat cu ei, ci a stat liniștit, fiindcă știa că fusese trimis de Dumnezeu. Să nu uitați că acest lucru se va întâmpla din nou în timpul din urmă. Înțelegeți?

Nici starea noastră decăzută nu va putea întâlni provocarea orei! Tabloul este aici, fiindcă penticostalii nu mai sunt cum au fost. Așa este.

Ziarul catolic „Sunday Visitor”, spunea că „Biserica cu cei mai mulți membri convertiți în ultimul timp este biserica penticostală. Anul trecut, biserica catolică a înregistrat o creștere de un milion de oameni, dar biserica penticostală a înregistrat un milion cinci sute de mii.”

Tabloul este aici, dar noi nu mai avem putere ca atunci când eram doar o mână de oameni. Uriașul Samson stătea acolo, dar unde era puterea Domnului? Desigur, sistemul denominațional nu adevărește Cuvântul Domnului. Așa este.

Cu câțva timp în urmă, am stat de vorbă cu un preot care locuiește la o alee depărtare de mine și slujește în biserica „Sacred Heart.” El mi-a spus că luna trecută, preotul luteran l-a lăsat pe un preot catolic să predice de la amvonul lui. A scris și în ziare despre „schimbul de amvon.” Sigur că da. Dar dacă nu puteți observa ceva în acest lucru, din punct de vedere biblic sunteți morți. Da.

Și acest preot mi-a zis:

„Domnule Branham, aș vrea să te întreb ceva.”

„Desigur.”

„Ai botezat-o pe fata lui Frazier, pe nume Mary Elisabeth Frazier?”

„Sigur că da.”

„Episcopul vrea o declarație semnată de tine.”

„Am înțeles că acum este catolică,” am spus eu.

„Da, s-a întors înapoi la biserica mamă.”

„Mi-a spus mama ei despre aceasta, dar nu a primit prea bine lucrul acesta. Mama ei mi-a spus că mai bine ajunge în mormânt, și sincer, aceasta face acum.”

„Deci poți da acea declarație că ai botezat-o? Cum ai botezat-o?”

„Cu botezul creștin,” am răspuns eu.

„Ce vrei să spui, domnule? Ai stropit-o, ai turnat apă pe ea sau ai scufundat-o?”

„Păi, botezul creștin este prin scufundare.”

„Îhî, în ordine. Dar ai botezat-o în Numele Tată, Fiul și Duh Sfânt?”

„Da, domnule, acesta este Isus Hristos, acesta este Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, care este Isus Hristos.”

„Aha, înțeleg,” a spus el, iar după ce a stat jos, a spus: „Știi că biserica catolică timpurie a botezat tot așa?”

„Serios?”

„Da, chiar așa,” a continuat el.

„Și ce s-a întâmplat, fiindcă au alergat bine?”

„Păi dacă crezi în Biblie, Dumnezeu este în biserica Lui.”

„Dumnezeu este în Cuvântul Lui, domnule, în Cuvântul Lui,” după care am adăugat: „Voi spuneți că Petru a fost primul papă.”

„Sigur că da.”

„Și ce faceți cu ce a spus el în Fapte 2, unde scrie: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor.”* (v. 38).

„Da, dar nu le-a spus Isus ucenicilor Săi că păcatele pe care le veți ierta, vor fi iertate, iar cele pe care nu le iertați, nu vor fi iertate?”

„Da, așa a spus.”

„Și ce este greșit în aceasta? Chiar Biblia ta spune aceasta.”

„Dacă vei ierta păcatele așa cum le-au iertat ei, voi merge cu tine. Petru, care avea cheile, a fost întrebat de oameni: „Ce trebuie să facem ca să fim salvați?” Și el le-a răspuns: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor.*” Ei bine, dacă ești de acord cu aceasta, voi merge cu tine,” am repetat eu.

Amin. Acesta este Cuvântul. Acesta este felul de lucrare al lui Dumnezeu.

Atunci el mi-a zis: „Nu am venit ca să mă cert cu tine.”

„Dar cine se ceartă? Tu mi-ai pus o întrebare, iar eu ți-am răspuns cum am știut mai bine. Acum am să te întreb și eu ceva: Spui că Dumnezeu este în biserică. Ei bine, vrei să spui că diocesele voastre de astăzi sunt mai mari decât au fost comunitățile primilor creștini și că aveți mai multă înțelepciune decât ei? Dacă vrei să-i numești catolici este în ordine: Petru, Iacov, Ioan, Marcu și ceilalți.”

„Sigur că da, domnule.”

„Ei urmau poruncile lui Isus Hristos, înviau morți, scoteau afară draci și făceau semne și minuni. Atunci cine este greșit: ei sau voi care nu le faceți?”

Dacă biserica a fost mai bună în epoca luterană, în epoca lui Wesley sau în orice altă epocă, de ce nu mai face lucrările pe care le-au făcut primii creștini? Vedeți? Înapoi la Cuvânt!

Samson stătea acolo dezbrăcat de putere. Dar în timp ce stătea și se gândea, era ceva ce filistenii nu au observat. Trebuie să mă grăbesc.

Aș vrea să iau lumea pentecostală, să-i pun undeva într-un colț și să-i las să se

gândească un timp. Unde am ajuns noi cu aceste organizații uriașe? Unii sunt împotriva altora, deși nu ar trebui să fie așa. Ar trebui să ne întoarcem, să fim împreună și să stăm pe „Așa vorbește Domnul.”

Ce s-a întâmplat cu prorocii din biserică? Cuvântul Domnului ar trebui să vină la proroci. Dar dacă un om pretinde că este proroc și neagă Adevărul Bibliei, Cuvântul, nu este proroc! Noi ar trebui să avem aceste daruri ca să ne țină în ordine, dar ne-am îndepărtat de ele, le-am pus undeva într-un colț și stau acolo.

Deci, Samson stătea într-un colț și se gândea ce a ajuns, în timp ce filistenii stăteau acolo beți, cu brațele în jurul femeilor care-i însoțeau și sărbătoreau biruința asupra slujitorului lui Iahveh. Stăteau acolo și aduceau jertfe zeului pește, Dagon. Erau aduse jertfe omenești, trebuiau sacrificați copii, care erau trecuți prin sabie. Așa sărbătoreau ei biruința asupra lui Iahveh.

Biserica de astăzi, asemenea acelei grămezi de filistenii, cochetează cu ideea de a face parte din Consiliul Bisericilor, care va închide orice biserică ce nu va face parte din el.

Samson, nu-ți tăia părul! Stai pe Cuvânt! Indiferent ce se întâmplă, stai cu acest Cuvânt! Nu te amesteca cu acel lucru!

Samson a început să se gândească: „Oare nu mai este nici o posibilitate? Știu că mi-a crescut părul din nou, dar sunt orb. Poate mai există o posibilitate pentru încă o trezire.” Și i-a zis băiatului de lângă el:

„Pune-mi mâinile pe stâlpi. Ei susțin clădirea?”

„Da.”

„Și spui că toate celebritățile sunt acolo sus?”

„Da.”

„Sunt obosit. M-au pus să fac atâtea trucuri. Vrei să-mi pui mâinile pe stâlpi?”

Băiatul i-a pus mâinile pe cei doi stâlpi, iar el a stat între ei, cam așa. I-a cuprins cu brațele, iar filistenii care sărbătoreau, au uitat să-l mai supravegheze. O, vai!

Atunci el a început să se gândească: „Dumnezeu este încă Dumnezeu. Știu că este, fiindcă L-am pus de atâtea ori la încercare. Știu că El a rămas Același și că eu sunt greșit. Eu sunt cel care a păcătuit.” Ei n-au observat că lacrimile au început să-i curgă din orbitele goale și că buzele lui șopteau: „Doamne, am făcut ce este rău. Lasă-mă să mor cu filistenii.”

El voia ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie manifestat înaintea acelei Izabele, mai mult decât își dorea să trăiască. O, dacă ar veni din nou această dorință în biserică! Da. El nu s-a rugat pentru o nouă ordine, nici pentru o nouă denomi-națiune, ci s-a rugat ca Cuvântul lui Dumnezeu să poată fi cunoscut din nou; ca făgăduința pe care a avut-o o dată, să poată veni din nou la el. Samson era conștient de ce putea să se întâmple dacă rugăciunea îi era ascultată, dar era gata să moară. O, dacă ar putea înțelege biserica acest lucru!

El se ruga încet: „Este posibil, Doamne! Este posibil! Părul mi-a crescut, dar nu mai văd fiindcă sunt orb. Nu văd pe unde merg, dar este posibil ca Tu să-Ți arăți puterea și să faci să se întâmple din nou.” Și atunci a strigat: „Încă o dată, Doamne, numai încă o dată!”

Oh, dacă ar putea striga și biserica: „Doamne, mai lasă-ne să vedem puterea Ta încă o dată!” „Încă o dată!” Și în timp ce striga și se ruga la Dumnezeu, mușchii au

Început să se umfle. Fiecare fibră din trupul lui a început să vibreze, pentru că Duhul Sfânt venea din nou peste el. Apoi și-a întins mâinile din nou, cu puterea Duhului Sfânt peste el, și a dărâmat clădirea, iar Biblia spune că atunci a omorât mai mulți filisteneni decât în toată viața lui. El a îndeplinit însărcinarea pe care i-a dat-o Dumnezeu. „Încă o dată!”

Întotdeauna când a venit puterea lui Dumnezeu, s-au prăbușit toate marile structuri ale ismurilor. Marea biruință a lui Samson asupra vrăjmașului său, a fost la sfârșitul timpului lui.

În încheiere, dați-mi voie să vă mai spun ceva. Penticostalilor, putem sta și noi cu mâinile pe acești stâlpi ai organizațiilor, împotriva stâlpilor Hollywood-ului și a celorlalte lucruri care ne despart de dragostea lui Dumnezeu care este în Hristos, să stăm acolo, să ne pocăim și să strigăm încă o dată tare: „Doamne, fă-ne încă o dată, așa cum ai făcut la Cincizecime! Doamne, fă-ne încă o dată ca la Rusalii! Arată-Ți încă o dată puterea în noi, Doamne! Încă o dată!”

Ascultați! Nimiciți-L pe vrăjmașul vostru, înainte ca să vă distrugă el. Aduceți înapoi adunările de modă veche și lăsați-o în pace pe Dalila! Lăsați în pace lumea și lucrurile care vă vrăjesc să faceți ceea ce nu trebuie să faceți! Iar atunci când se strecoară în biserică anumite lucruri și vine corecția, nu o părăsiți și nu plecați la alta pentru că nu suportați. Nu uitați că în vechime, cine nu era de partea Cuvântului lui Dumnezeu, era scos afară mort.

Adu înapoi Cincizecimea, fiindcă nu ne trebuie lucrurile de la Hollywood, ci inimi deplin predate lui Dumnezeu! „Încă o dată! O, Doamne, încă o dată!”

O, dacă aș putea vedea întâmplându-se aceasta! Dacă ochii mei slăbiți ar putea vedea din nou că biserica pune deoparte diferențele ei! Dacă aș putea vedea acest sistem denominațional doborât la pământ și aruncat în curtea Consiliului și dacă v-aș auzi spunând: „Nu vrem să avem de-a face cu el! Nu vrem să ne vindem dreptul de întâi născut!”

Dacă aş putea să-i văd pe unitarieni și pe trinitarieni venind împreună și spunând: „Fraților, haideți să ne întoarcem împreună acolo unde L-am părăsit! Haideți să ne întoarcem acolo unde am început cearta unii cu alții, la problema botezului, și să umblăm pe calea Bibliei!” și apoi să strige: „Doamne, încă o dată!”

Dați jos de la amvon acești predicatori de spectacol, care nu știu despre Dumnezeu mai mult decât știe un iepure despre papucii de zăpadă, și toate aceste femei care urcă pe platformă cu rochiile lor mulate pe corp, bat din palme și sar ca să facă spectacol. Dumnezeule, adu înapoi puterea Duhului Sfânt și manifestarea Cuvântului! Încă o dată, Doamne, încă o dată! Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

Doamne Dumnezeule, lasă-mă să văd încă o dată prezența lui Isus Hristos în biserică, să văd puterea și făgăduințele Lui manifestate înaintea noastră. Încă o dată, Doamne, încă o dată! Dumnezeule, ai milă de noi și ajută-ne!

Vedeți ce fac celelalte lucruri? Omoară, alungă natura lui Hristos din adunare, din biserică, de la oameni. Ar trebui să fim atât de legați unul de altul încât să nu ne poată despărți nimeni și nimic de acest Cuvânt și de dragostea pe care o avem unul pentru altul.

Isus Hristos este aici! El este Tatăl nostru; El este Mama noastră; El este Vindecătorul meu, Împăratul meu, Dumnezeul meu, Viața mea, bucuria mea, pacea mea; El este totul în toate și este aici.

El vrea ca biserica să ajungă din nou în acest punct. Mă întreb dacă am putea striga: „Încă o dată, Doamne!” și lacrimile pocăinței să curgă din orbitele noastre goale! Eu nu vorbesc numai pentru biserica aceasta, fiindcă aceste cuvinte sunt înregistrate și vor merge în toată lumea. Fie ca toți să se întoarcă înapoi, să se întoarcă în locul în care să avem o adunare așa cum am avut odată.

Uitați-vă cât de mult a decăzut biserica față de cum a fost cu cincizeci de ani în urmă! S-a dus tot mai jos și mai jos. S-a ajuns până acolo că oamenii se simt rușinați când se vorbește de vindecarea divină sau despre Duhul Sfânt, din cauză că s-a adus multă batjocură asupra lor. Așa este, dar nu este vina lui Dumnezeu, ci este vina lui Samson care a părăsit principiile Cuvântului lui Dumnezeu și le-a înlocuit cu altceva, lăsând organizația să-l tundă și să-l vrăjească.

Fraților și surorilor, dacă nu ne vom mai vedea pe partea aceasta a barei de judecată a lui Dumnezeu, vreau să vă spun că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Pentru mine, Cuvântul este Viața, credeți aceasta? (Amin). Eu știu că El este aici. Și ca să știi și tu că El este aici, tot ce trebuie să faci este să te dai pe tine însuși la o parte. Înțelegeți? Cât timp stai în calea Lui, Dumnezeu nu poate face nimic pentru tine. Cât timp ai gândurile tale, gândurile lui Dumnezeu nu au nici o șansă. Dar dacă încetezi să ascuți gândurile tale, poți avea gândurile lui Dumnezeu, fiindcă El spune că „*gândurile Mele nu sunt gândurile voastre.*” (Isaia 55.8). Dacă este o laudă, dacă este o virtute, gândiți-vă la aceste lucruri. Nu vă gândiți la ceea ce spune o biserică despre aceasta, ci la ceea ce a spus Dumnezeu!

Ca doamna care stă aici și tremură cu haina pe ea. Femeia aceasta va sta întinsă toată viața dacă nu își îndreaptă credința numai spre Isus Hristos. Indiferent ce vine, îi va fi descoperit, iar atunci nu va fi nimic să-i poată opri vindecarea. Așa este. Dar dacă ai gândurile tale...

Dacă crezi și te încrezi în Dumnezeu, El poate face orice pentru tine. Și cel mai mare lucru pe care îl poate face este să-ți aducă sufletul înapoi în prezența Ființei Lui.

Gândiți-vă cum ar fi dacă Duhul Sfânt i-ar avea sub controlul Său deplin pe toți cei ce sunt prezenți aici. Gândiți-vă ce s-ar întâmpla în Shreveport, în acest timp de seară! Ziarele de pretutindeni ar scrie: „Un grup de oameni au înnebunit! Vindecă bolnavi, învie morți și fac tot felul de lucruri în Shreveport, Louisiana, SUA.” V-ar da la televizor sau mai știu eu unde. Aceasta, dacă Duhul Sfânt ar avea controlul deplin.

De ce nu o face? El dorește, așteaptă și vrea, dar tu spui: „Păi i-am cerut atâtea lucruri și nu aș vrea să-i cer prea mult!” Cereți din belșug, pentru ca bucuria voastră să fie deplină!

Vă puteți imagina un peștișor micuț din Oceanul Pacific spunând: „Ar fi bine să beau apă cu cumpătare, fiindcă s-ar putea termina!”?

Vă puteți imagina un șoricel atât de mic, din grânarele Egiptului, spunând: „Ar trebui să mănânc numai câte un bob, fiindcă s-ar putea termina până la recolta viitoare!”? Înmulțiți aceasta cu un miliard, ca să vedeți cât este de mare mila, harul și puterea lui Dumnezeu față de tine, dacă vei crede și te vei lăsa purtat de El. Deci nu Îl poți epuiza pe Dumnezeu.

El este Izvorul inepuizabil al Vieții veșnice, iar în seara aceasta este aici ca să manifeste fiecare făgăduință divină din Biblia Lui, valabilă pentru oricine crede. Amin. Da, domnilor. Tot ce trebuie să faci este să bei. Vino la Izvor și bea! Bea până ești mulțumit, fiindcă nu-L poți epuiza. Nu, domnule. Este inepuizabil și poți bea din El, vindecarea și salvarea ta. Vino și bea! *„Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.”* (Ioan 7.37). Amin.

Eu știu că El este aici și va lucra nespuse de mult dacă Îl lăsăm s-o facă.

Tocmai am văzut că s-a întâmplat ceva. Nu aș vrea să încep acum acel fel de serviciu cu vedenii, fiindcă vorbesc despre altceva. Aș vrea să nu veniți doar pentru vindecarea fizică.

Pentru bărbatul care stă acolo cu nepotul în brațe, pot spune doar că dacă va crede, Dumnezeu îl va face bine. Crezi că Dumnezeu îl va vindeca și va fi bine? (Fratele spune: „Amin”). Dacă crezi, Dumnezeu o va face. Este exact așa. Amin.

Aici este cineva care se uită drept la mine. El nu este de aici și se roagă pentru familia lui. Este din Carolina de Sud și se numește domnul Dixon. Dacă va crede din toată inima, Dumnezeu îi va da binecuvântarea pe care o cere. Crezi aceasta, domnule? Eu sunt străin pentru tine, nu te-am mai văzut niciodată. Amin.

Înțelegeți ce vreau să spun? Ce este aceasta? „Cum funcționează aceasta, frate Branham?” Când fratele Branham se dă la o parte. Da, domnilor. Când te poți da la o parte, poate intra Isus Hristos.

În fața lui stă încă un bărbat din Carolina de Sud și este cuprins de Foc. Așa este. Văd Lumina chiar deasupra lui. El se roagă pentru fratele lui care este alcoolic. Ascultați. Tu ești fratele Holmes. Așa te numești? Dumnezeu îți va da ce ai cerut.

Înțelegeți ce vreau să spun? „Încă o dată, Doamne, încă o dată!”

Haideți să ne ridicăm cu toții în picioare. Strigați penticostalilor! Ridicați mâinile și strigați: „Încă o dată, Doamne, încă o dată! Încă o dată, Doamne, încă o dată!” Aleluia! Eu nu știu ce să fac, dar El este aici. Haideți să strigăm într-o singură simțire: „Încă o dată, Doamne, încă o dată!” Strigați: „Încă o dată, Doamne, încă o dată! Trimite încă o dată puterea Ta, binecuvântările Tale. Trimite Duhul Sfânt peste noi ca un vârtej de vânt și umple fiecare suflet de aici.” Slavă lui Dumnezeu! Să credeți din toată inima. „Încă o dată, Doamne, încă o dată!” Aleluia!

O, penticostalilor, alergați pentru viața voastră pentru că a mai rămas puțin timp. Este mai târziu decât credeți. Dacă nu voi mai vorbi de la acest amvon, vă îndemn să alergați pentru viața voastră, fiindcă este mai târziu decât credeți! Îl simt pe Duhul Sfânt care îmi spune: „Mai spune o dată!” Alergați pentru viața voastră, fiindcă este mai târziu decât credeți!

Doamne, umple fiecare mădular din Tabernacolul Life cu Viața veșnică! Încă o dată, Doamne, încă o dată! Lasă ca slava Domnului să se reverse peste adunarea

aceasta. Aleluia, Isuse Hristoase! Aleluia! Eu cred, Dumnezeuule. Încă o dată, Doamne, încă o dată! Fă ca oamenii să uite încă o dată cine sunt! Să uite toată necredința și să strige: „Încă o dată, Doamne, încă o dată!” Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin!”).

O, Tată ceresc, trimite o trezire în sufletele noastre. Doamne, vedem cum fumează candelile, în timp ce se stinge Focul de pe altar. O, Doamne Dumnezeuule, privește în jos la poporul blestemat de păcat, dar nu uita de poporul Tău. Doamne, oamenii de aici au făcut ani de zile eforturi ca să ridice această mică „Economie” pentru Tine. Tabernacolul Life a fost ridicat ca să fie o stație de salvare de suflete, pentru o trezire.

O, Dumnezeuule, Revarsă Duhul Tău încă o dată! Cercetează fiecare mădular și scoate afară orice diferențe. Trimite jos Focul Sfânt al ploii lui Dumnezeu și luminează sufletele noastre din nou, cu prezența lui Isus Hristos.

Fă ca oamenii să nu rămână împietriți în necredința lor, ci să vadă că Tu ești aici și că ești Cuvântul care deosebește gândurile inimii, așa cum ne-a dovedit, nu o dată, Biblia. Doamne Dumnezeuule, trezește-ne să vedem că Duhul Sfânt este în mijlocul nostru. Dă-ne aceasta, Tată, în timp ce ți-i încredințez și mă încredințez Ție. Amin.

Frați și surori, eu nu știu alt lucru care să fi fost promis de Dumnezeu, înaintea răpirii Bisericii. Nu știu. Voi vă gândiți că vine semnul fiarei, dar eu v-am spus că îl au deja. Vedeți? Este ultimul lucru înaintea răpirii Bisericii, care ar putea veni în orice timp, fără să deranjeze vreun text din Scriptură. Dumnezeu știe că acesta este adevărul. Da, domnilor. Timpul este aproape; este mai târziu decât ne gândim noi.

Haideți să închidem ochii și să cântăm: „Îl iubesc.” Poate va face ceva dacă Îl lăudăm și-L mărim. Eu m-am rugat toată săptămâna să văd o trezire în tabernacolul acesta. M-am rugat înainte să vin aici și i-am pus și pe oameni să se roage pentru aceasta. Haideți să ne trezim repede, să-L lăudăm, să-L mărim și să

cântăm cu ochii închiși și cu mâinile ridicate spre Dumnezeu:

Îl iubesc, Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

În timp ce vom cânta mai departe, dați mâna cu cel de lângă voi, cu fratele vostru creștin și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze!”

Îl iubesc, Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Haideți să spunem: „Aleluia!” (Fratele Branham și adunarea spun împreună: „Aleluia! Lăudat să fie Domnul!”

- Amin -